

Kamer van volksvertegenwoordigers

Beleidscontrole: interpellaties

■ Wat is een interpellatie?

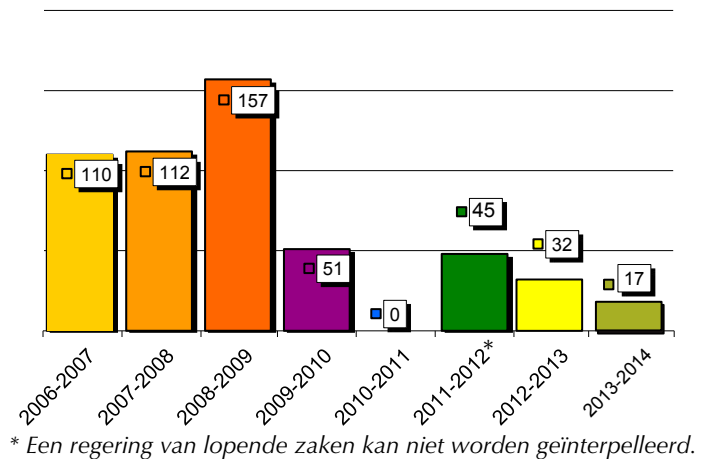
Een interpellatie is een parlementair controlemiddel waarmee een Kamerlid één of meer federale ministers kan verzoeken zich te verantwoorden over een beleidsdaad, over een bepaalde situatie, over algemene en specifieke aspecten van het regeringsbeleid.

Kenmerkend voor interpellaties is dat ze besloten kunnen worden met een motie die de verantwoordelijkheid van de regering of van een regeringslid in het gedrang brengt, of die een aanbeveling inhoudt voor de regering. Ministers mogen alleen worden geïnterpelleerd over hun beleid, niet over hun intenties.

Het recht om federale regeringsleden te interpelleren is voorbehouden aan de kamerleden. Alleen de Kamer is immers bevoegd voor de politieke controle op de federale regering. Het interpellatierecht wordt niet uitdrukkelijk in de grondwet vermeld. Het vindt zijn grondslag in het grondwettelijk beginsel van de ministeriële verantwoordelijkheid t.a.v. de Kamer.

■ Waarom interpelleren?

De Kamerleden interpelleren om een belangrijk probleem op te werpen. Aanleiding zijn zowel actuele binnenlandse als internationale gebeurtenissen.

* Een regering van lopende zaken kan niet worden geïnterpelleerd.

■ Hoe verloopt een interpellatie in de praktijk?

De procedure wordt geregeld in het reglement van de Kamer.

► Indiening

Een Kamerlid dat de regering wil interpelleren, geeft zijn voornemen schriftelijk te kennen aan de voorzitter van de Kamer. De voorzitter leest in plenaire vergadering deze schriftelijke verklaring voor. De interpellant stelt vervolgens een nota op voor de Kamervoorzitter, waarin hij het onderwerp van zijn interpellatie uiteenzet en de feiten waarover

03 Interpellatie van de heer Fouad Lahssaini tot de minister van Justitie over "de gezondheidszorg in de gevangenis" (nr. 117)

03.01 **Fouad Lahssaini** (Ecolo-Groen): Volgens de wet-Dupont hebben de gedetineerden recht op dezelfde geneeskundige behandeling als buiten de instelling.

Nochtans laat men zich bij het maken van keuzes veeleer leiden door de kosten van de gezondheidszorg (die vooral gedragen worden door de FOD Justitie) dan door de bekommernis om de volksgezondheid. Er worden geen langdurige behandelingen aangeboden en bij gebrek aan personeel worden er belangrijke onderzoeken of chemokuren geannuleerd. De raadplegingen bij de huisarts duren minder dan vijf minuten. In de oude gevangenissen zijn de medische voorzieningen ondermaats. Er wordt geen preventiebeleid gevoerd, met name op het stuk van drugsverslaving. Psychiatrische zorg is vrijwel onbestaand: op zelfmoordpogingen reageert men nog met eenzame opsluiting!

openheldering wordt gevraagd aanhaalt. Die nota wordt via de griffie van de Kamer naar de minister gezonden. Zo kan hij zijn antwoord voorbereiden.

► Ontvankelijkheid

De voorzitter van de Kamer oordeelt over de ontvankelijkheid van een interpellatie. Op advies van de Conferentie van voorzitters kan de voorzitter een interpellatie omzetten in een mondelinge vraag.

► Verzending

- Naar een openbare commissievergadering
In de regel worden de interpellaties behandeld in een openbare commissievergadering.
- Naar de plenaire vergadering
De Conferentie van voorzitters kan, op grond van het politieke belang of de publieke belangstelling, beslissen dat de interpellatie in plenaire vergadering wordt gehouden.

► Bespreking

Zowel in openbare commissievergadering als in plenaire vergadering wordt dezelfde procedure gevolgd. De interpellant voert als eerste het woord gedurende maximaal tien minuten, waarna eventueel mede-interpellanten volgen. Er kunnen ook vragen toegevoegd worden. De spreektijd van mede-interpellanten en vraagstellers is beperkt tot vijf minuten elk. De Conferentie van voorzitters kan, rekening houdend met het belang van de interpellatie, wel beslissen de spreektijd voor de interpellanten te verlengen. Vervolgens beantwoordt de minister de interpellatie. Daarna krijgt de interpellant (of de interpellanten, wanneer meerdere leden over hetzelfde onderwerp interpelleren) de gelegenheid tot repliek.

► Moties

Tegen het einde van de bespreking, wanneer alle standpunten aan bod zijn gekomen, worden eventueel moties ingediend. Er bestaan verschillende mogelijkheden:

- een eenvoudige motie: dit is een motie die ertoe strekt over te gaan tot de orde van de dag (d.w.z. de werkzaamheden gewoon voort te zetten). Zij heeft voorrang op alle andere moties. De aanneming ervan heeft tot gevolg dat alle andere moties vervallen.
- een constructieve motie van wantrouwen: dit is een motie waarin de Kamer niet alleen haar vertrouwen ontnemt aan de regering, maar tegelijkertijd een opvolger voor de eerste minister voor benoeming aan de Koning voordraagt.
- een motie van wantrouwen: dit is een motie waarin de Kamer haar vertrouwen ontnemt aan een minister of aan de regering.
- een motie van aanbeveling: dit is een gemotiveerde motie waarin de Kamer zich noch uitspreekt over het vertrouwen, noch over het wantrouwen t.a.v. de regering of een minister, maar wel beleidsdaden suggereert aan de regering.

► Stemming

Het reglement bepaalt dat over moties niet onmiddellijk wordt gestemd, maar wel de week na de vergadering waarin de interpellatie werd behandeld. Die bezinningstermijn moet de indieners toelaten hun motie aan te passen. Doorgaans wordt de eenvoudige motie, gesteund door de meerderheidspartijen, aangenomen.

■ Waar vind je interpellaties terug?

De interpellaties en de antwoorden van de regering worden gepubliceerd in het integraal verslag en het beknopt verslag van de openbare commissievergaderingen en van de plenaire vergadering. Iedereen kan die verslagen inkijken op de website van de Kamer.

www.dekamer.be

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Fouad Lahssaini en luidt als volgt:

'De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Fouad Lahssaini en het antwoord van de minister van Justitie,

- Gelet op het gebrek aan zorgverstrekking in onze penitentiaire inrichtingen;

- Gelet op, onder meer:

. de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarin België werd veroordeeld en meer bepaald de acht arresten die door het Hof op 9 januari 2014 werden gewezen;

. het verslag van 13 december 2012 van het European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment van de Raad van Europa naar aanleiding van zijn bezoek aan België van 23 tot 27 april 2012;